

[Rager.]

den 1. Juli, er ogsaa blevet forebragt mig. Det er jo en Detaille, og der kan naturligvis i Udvalget forhandles om, hvorvidt vi paa dette Punkt skal ændre Lovforslaget.

Der er af de to tidligere ærede Ordførere i Dag rejst nogle Indvendinger, dels mod hele den økonomiske Politik, som ligger bag Lovforslaget, og dels mod den formelle Fremgangsmaade. Det ærede Medlem Hr. Krag mener, at Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag for vore Eksport-erhverv og paa anden Maade, økonomisk skulde betyde temmelig meget. Jeg vil hertil sige, at for det første tror jeg, det ærede Medlem i nogen Grad overdriver, og jeg tror, det vilde være heldigt, om det ærede Medlem vilde forsøge paa et Stykke Papir saa nogenlunde at opridse, hvilke Lønforhøjelser det alt i alt kan ventes at komme til at dreje sig om, hvis dette Forligsforslag bliver vedtaget — det er jo altid rart at have et talmæssigt Grundlag at gaa ud fra. Men dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem: Hvis denne Arbejdskonflikt fortsattes — hvilket Resultat vilde man saa kunne vente? Derved vilde vi dog komme ud for det ganske uberegnelige, idet de to Parter formentlig i lang Tid kunde arbejde paa hinandens Ødelæggelse og den ene maaske til sidst sætte Foden paa den andens Nakke. Jeg synes ikke netop, vi her i Landet skulde tilstræbe en saadan Udvikling. Da man sidst samledes efter en stor Krig for at tilvejebringe Fredsbetingelser, var det den ene Part, der dikterede, og det forekommer mig, at vi gennem Aarene har set, hvilke Tilstande noget saadant bringer med sig. Men det ærede Medlem Hr. Krag vil jo ikke nægte — saadan forstod jeg det ærede Medlem — at de laveste Lønninger trænger til en Forhøjelse. Det ærede Medlem kan jo heller ikke mene, at noget saadant er urigtigt, da f. Eks. Landbrugets egne Organisationer gennem den Overenskomst, som Svinelagterierne har sluttet, har vist, at de erkender, at de laveste Lønninger trænger til en Forhøjelse. Men saa sagde det ærede Medlem: Dette er jo noget nyt; i 1933 forlængede vi Overenskomsterne med uforandrede Lønninger, men i Dag kommer man og vil paalægge Erhvervene en ny Byrde i Form af forhøjede Lønninger. Jeg vil deroverfor gerne sige til det ærede Medlem, da han paa den Baggrund talte om forøget Arbejdsløshed, at efter mit bedste Skøn — og jeg tror, det ærede Medlem ogsaa vil komme til det Resultat ved nærmere Eftertanke — var det i Virkeligheden betydeligt

betænkeligere, saaledes som alle økonomiske Forhold laa i 1933, dengang at forlænge Overenskomsterne uforandret, langt betænkeligere, end det er nu at komme med disse forholdsvis beskedne Lønforhøjelser for de daarligst lønede Arbejdere.

Nu da jeg er ved 1933 og tænker paa, hvad det ærede Medlem ellers talte om ved Hensyn til Prisstigninger, hvor det ærede Medlem nævnte Valutacentralen, Told og alt andet, vil jeg dog gerne spørge det ærede Medlem, om det ærede Medlem ikke tror, at han glemte een Ting, der maaske ogsaa i nogen Grad har været medvirkende til Prisstigning, nemlig den Kronesænkning, der blev gennemført i 1933? Det var underligt, at det ærede Medlem overhovedet ikke havde den i sine Tanker, og det var saa meget mere underligt, som det ærede Medlem jo i høj Grad var inde paa at omtale Landbrugets Forhold og den Hjælp eller Ikke-Hjælp, som Rigsdagen har ydet Landbruget. Her vil jeg gerne spørge, om denne Kronesænkning egentlig ikke var tænkt som noget i Retning af en Hjælp til Landbruget? Hvis det ærede Medlem ikke desto mindre lyser videre efter Hjælp til Landbruget, vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at den mest gennemgribende Hjelpeforanstaltning, som har været tilbudt Landbruget af Regeringen, var jo den Hjelpeforanstaltning, den store Saneringsplan, som for nu snart Aar tilbage kom frem med den Vægt, et sagkyndigt Udvalg havde givet den, dengang den lagdes paa Rigsdagens Bord, et upolitisk sagkyndigt Udvalg, der var nedsat efter det ærede Medlems og hans Partis eget Ønske. Men det Tilbud og den Hjælp mente jo Partiet Venstre at have Raad til at fejle ned af Bordet. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem i sine Bebrejdelser over for Regeringen ikke har alt for god Bund under Fødderne.

Det ærede Medlem udtalte derefter, at Forligsinstitutionen nu er forældet. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at Forligsinstitutionen og dens Forhold var til Behandling i en Kommission eller et Udvalg i 1933, og at vi har vedtaget en Forligsmandslov i Begyndelsen af 1934, hvilende paa denne Kommissions Arbejde, saa jeg synes ikke, den kan være saa forfærdelig forældet efter den Tid. I øvrigt: hvilke Krav stillede og fastholdt det ærede Medlems Parti i Udvalget i 1933, som ikke er kommet med i Loven, og som kan have medført, at Forligsinstitutionen nu kan betegnes som forældet?

Jeg vil dernæst sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem mente, at denne Sag